

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2026 február 15.

XXIV. évfolyam 6. szám

Évközi 6.vasárnap

„Boldogok, akik Isten útján járnak-”

Február 14. szombat

18:00 – Élő Attila, Gábor, Zalán és családtagok

Február 15. vasárnap

08:00 – +Franciska és Pál, és Nagyszülők

10:00 – Hálából +Nóráért

18:00 – +Julianna és +családtagok

Jövő vasárnap gyűjtés a katolikus iskolák javára!

A szentmise olvasmányai:

Sir 15,15-20 Zsolt 118

1Kor 2,6-10 Mt 5,17-37

Február 16. hétfő

06:30 – Élő Édesanya

Február 17. kedd

A Szervita rend hét szent alapítója

06:30 – +Szülők és +gyermek

Február 18. Hamvazószerda

SZIGORÚ BÖJT

18:00 – +Mária

Hamvaszkodás

Február 19. Hamvazószerda

utáni csütörtök

06:30 – +Teréz és +Lőrinc

18:00 – 18:30 – Szentségimádás

18:00 – 18:30 – gyóntatás

Február 20. Hamvazószerda

utáni péntek

18:00 – +Sándor

Szentmise után kereszttúti ájtatosság

17:00-17:45 - gyóntatás

Február 21. szombat

16:30 - Gyerekmise

18:00 – Élő Bea és Balázs

Február 22. Nagyböjt

1.vasárnap

08:00 – +Élő Margit

10:00 – +Gizella és Soós és Csősz család élő és +tagjai

18:00 – Élő Ibolya

Ministránsavatás

Közreműködik a Szent Cecília kórus

Gyűjtés a katolikus iskolák javára!

Makkosmária

Minden vasárnap szentmise

11:30

Alkalmanként hétköznap is vannak szentmisék. Az aktuális időpontokról a honlapon a 'Makkosmária' rovatban adunk tájékoztatást.

Gyerekmise

Kisgyermekes családok (alapvetően óvodások és alsó tagozatos iskolások) részére 2026. február 21-én (szombaton)

16.30-kor szentmise lesz a Plébániatemplomban.

Mindenkit várunk szeretettel!

NAGYBÖJTI IDŐ

A nagyböjti idő célja a húsvéti idő ünneplésének előkészítése. A nagyböjti liturgia hangolja ugyanis a húsvéti misztérium megünneplésére mind a keresztségre készülők a keresztény beavatás különféle fokozatai által, mind a hívőket is, akik visszaemlékeznek keresztségükre és bűnbánatot tartanak. A nagyböjti idő

Hamvazószerdától Nagycsütörtök estig, a szentmise

megkezdéséig tart. Nagyböjt kezdetétől a húsvéti virrasztásig nem mondunk Alleluját.

Nagyböjti időben az oltárt nem díszítjük virágokkal, kivéve a Laetare vasárnapot.

A nagyböjtben szokásos népi ájtatosságokat, mint pl. a kereszttúti ájtatosság – ápolni kell és liturgikus szellemmel megtölteni, hogy ezek könnyen rávezessék a híveket Krisztus húsvéti misztériumának megünneplésére.

Leó pápa katekézise a Szentírás és az Egyház kapcsolatáról: Krisztus az Atya örök Szava

A II. Vatikáni zsinat aktualitásáról szóló katekézis-sorozata ötödik részében a Szentatya február 11-én, a Lourdes-i Boldogasszony emléknapján Isten Szavának az Egyház életében betöltött szerepéről elmélkedett. A Szentírás a Lélek sugalmazására az Egyházban született és elsődleges célja, hogy éltesse és táplálja az Egyházat. Ezért hiteles értelmezése és magyarázata is itt történik, így tehát kötelessége az egyházi közösségnek, hogy hirdesse mindenkinek Istennek a Szentírásba foglalt üzenetét.

A Biblia Isten népétől született és Isten népe számára rendeltetett

Leó pápa katekézisben Isten Igéje és az Egyház közötti mély és eleven kapcsolatra összpontosított, amelyet a *Dei Verbum* zsinati konstitúció hatodik

fejezete is kifejezésre juttatott. Az Egyház a Szentírás *sajátos* helye. A Szentlélek ihletésére a Biblia Isten népétől született, és Isten népe számára rendeltetett. A keresztyén közösségben, mondhatni, megvan a maga habitat-ja, élőhelye, természetes környezete: a Szentírás ugyanis az Egyház életében és hitében találja meg azt a teret, ahol kinyilvánítja értelmét és megnyilatkoztatja erejét. A II. Vatikáni Zsinat emlékeztet arra, hogy „az Egyház mindenkor tisztelte a Szentírást, mint magát az Úr testét is, az élet kenyerét ugyanis, főleg a szent liturgiában, mind Isten igéjének, mind Krisztus testének asztaláról szüntelenül veszi és nyújtja a híveknek”, továbbá „a Szent Hagyománnyal együtt az Egyház a Szentírást mindig is hite legfőbb szabályának tekintette és tekinti azokat” (DV 21).

A Szentírás értelmezésének eredeti helye az Egyház élete

Az Egyház soha meg nem szűnően elmélkedik a Szentírás értékéről. A zsinat után nagyon fontos pillanat volt ebben a tekintetben a Püspöki Szinódus rendes közgyűlése 2008 októberében az „*Isten Igéje az Egyház életében és küldetésében*” témakörben, melynek gyümölcsét XVI. Benedek pápa a *Verbum Domini* kezdetű szinódus utáni, 2010. szeptember 30-án megjelent apostoli buzdításában foglalta össze, melyben: „*Az Ige és a hit közötti belső kötelék rávilágít arra, hogy a Biblia hiteles hermeneutikája csak az egyház hitében található meg, amelynek modellje Mária igenjében rejlik. A Szentírás értelmezésének eredeti helye az Egyház élete*” (VD 29. p.).

Aki nem ismeri a Szentírást, nem ismeri Krisztust

Az egyház közösségében találja meg a Szentírás azt a kontextust, amelyben betöltheti sajátos feladatát és elérheti célját: megismertetni Krisztust és megnyitni az utat az Istennel való párbeszéd felé. „A Szentírás nem

ismerése” ugyanis „Krisztus nem ismerése”. Szent Jeromosnak ez a híres mondása a Szentírás olvasásának és elmélkedésének végső céljára emlékeztet minket, vagyis, hogy megismerjük Krisztust és általa kapcsolatba lépünk Istennel, mégpedig olyan kapcsolatba, amely beszélgetésként, párbeszédként értelmezhető. A *Dei Verbum* konstitúció valóban párbeszédként mutatta be nekünk a kinyilatkoztatást, amelyben Isten barátként szól az emberekhez (vö. DV, 2). Ez akkor történik, amikor belső imádsággal olvassuk a Bibliát, ekkor ugyanis Isten elénk jön és párbeszédbe lép velünk.

A Szentírást az Egyház őrzi és magyarázza

A Szentírás, amelyet az Egyházra bízta, és amelyet az Egyház őrzi és magyaráz, aktív szerepet játszik: hatékonyságával és erejével támaszt és erőt nyújt a keresztyén közösségnek. Minden hívő arra hivatott, hogy ebből a forrásból igyon, mindenekelőtt az Eucharisztia és a többi szentség ünneplésekor. A Szentírás szeretete és annak ismerete vezesse azokat, akik az Ige szolgálatát végzik: püspökök, papok, diakónusok és hitoktatók. Másfelől pedig felbecsülhetetlen az egzegéták és a bibliaitudósok munkája, hiszen a Szentírás központi helyet foglal el a teológiában, amelynek alapja és lelke Isten Igéjében található.

Az Egyház továbbadja, hirdeti Isten Szavát

Az Egyház hő vágya, hogy Isten Igéje elérje minden tagját, és táplálja hitének útját. Ugyanakkor Isten Igéje az Egyházat önmagán túlra is emeli, miközben mindig megnyitja azt a mindenkinek szóló küldetése előtt. Valóban, oly sok szó vesz körül minket, de közülük számos szó üres! Néha bölcs szavakat is hallunk, de ezek nem érintik végső rendeltetésünket. Isten Igéje azonban elébe megy az értelem

és az életünk igazsága iránti szomjúságnak. Ez az egyetlen Ige, amely mindig új: feltárja előttünk Isten misztériumát, kimeríthetetlen, soha nem szűnik meg gazdagságát kínálni.

Kedves barátaim, az Egyházban élve megtanuljuk, hogy a Szentírás teljes mértékben Jézus Krisztussal áll kapcsolatban, és így megtapasztaljuk, hogy ez az kapcsolat adja értékének és erejének mélységes értelmét. Krisztus az Atya élő Igéje, Isten testté lett Igéje. Az egész Szentírás az ő személyét és üdvözítő jelenlétét hirdeti mindannyiunk és az egész emberiség számára. Nyissuk meg tehát szívünket és elménket, hogy befogadjuk ezt az ajándékot Szűz Máriának, az Egyház Anyjának iskolájában – zárta szerdai katekézisének Leó pápa.

P. Vértessaljai László SJ – Vatikán